

δύναται νὰ διοικῆται εὐαγῶς ὁ κόσμος οὗτος
ὁ δὲ ἀπεκρίθη οὕτως,
«Οἱ φιλόσοφοι ὅποτεν βασιλεύσωσιν ἀρχίσουν
ἢ οἱ Βασιλεῖς συνόντες ἀληθῶς φιλοσοφήσουν. »

Ἀλλὰ ἡ Ἀγγλία ἔθνος, φιλελεύθερον, γενναῖον,
ἐνδοξον καὶ πρὸς τὰς κτήσεις εὐτυχές τε καὶ ἀκμαῖον,
πάντοτε θὰ προσπαθῇ
τὴν πτωχὴν αὐτὴν Ἑλλάδα δὲν θὰ ἀδιαφορήσῃ.

Αἱ σκιαὶ τῶσων προμάχων τοῦ ἡρωϊκοῦ ἀγώνος
Κόχραν, Ἀστιγγος Δε-Τζώρτζη, Βύρωνος καὶ Κορδικτῶνος
ὅσοι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐπραξαν τόσας θυσίας,
οἱ ἀθάνατοι ἐκεῖνοι ἄνδρες τῆς Ἐλευθερίας
θὰ ἐξέλθουν ἐκ τῶν τάφων καὶ μετὰ φωνῆς βαρείας
θ' ἄρῳσιν δίκης παλάμας ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας.

Κι' ἡ φιλάνθρωπος Γαλλία πῶποτε δὲν θὰ θελήσῃ
εἰς τὴν ἡπειρον τὸ αἷμα πανταχοῦ νὰ πλημιυρήσῃ.
Αἱ σκιαὶ περιπολοῦσι γύρωθεν τοῦ Παρθενῶνος,
τοῦ Φαβιέρου, τοῦ Σονιέρου, Βεριγγὺ καὶ τοῦ Μαιζῶνος
καὶ ἀνοίγοντες τὰς πύλας
κάνονται ὑπὸ τὰς στήλας.

Σὲ δὲ κραταῖα Ρωσσία, μὲ φωνὴ μακρὰν σὲ κράζει
εἶν' ὁ Ἑῦδεν' ἡ σκιά του ἀφ' τὴν Πύλο σὲ φωνάζει:
«Μετὰ τόσας ἐν πολέμῳ νικηφόρους ἐστρατείας
ζητοῦν ἄλλοι νὰ ἀρπάσουν τῶν ἀγώνων τὰς θυσίας.

Ὡ ναὶ ! Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν αὐτῆς ἐλευθερίαν
εἰς Γαλλίαν εἰς Ἀγγλίαν καὶ στὴν κραταῖαν Ρωσσίαν.
Πρέπει δὲ νὰ συνταυτίσῃ καὶ τὴν τύχην μετ' αὐτῶν
ὑπὸ ἱερὸν σκοπὸν.

Κι' ἂν χαθοῦν αὐτὰ τὰ Ἑθνη ἅς χαθῶμεν καὶ ἡμεῖς
σύμμαχοι εὐγνωμονοῦντες ὑπὲρ δόξης καὶ τιμῆς.

Διαβάτης.

ΣΤΗΛΗ ΕΥΘΥΜΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΑΛΑΖΑΝ

Τὴν ἐπομένην τοῦ βομβαρδισμοῦ
τὸν ὁποῖον ἐνήργησεν ἀποτελεσματικῶς
τὰ διὰ χαλαζοβιδίων ἡ θεία πρό-
νοια, συναγωνιζομένη τὴν δρᾶν τῶν
ἐπιγέγων Καιοσίων, ὡς φαίνεται, ἐξήλ-
θον εἰς περίπαιον ἀνὰ τὴν πόλιν διὰ
νὰ θανύσω τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ θέα-
μα τὸ ὁποῖον μόνον οἱ κάτοικοι τοῦ
Βελγίου ἀπῆλυσαν πρὸ ἡμῶν καὶ οἱ
δημόται τοῦ Δεδαγάτς τελευταίως.

Ὁμολογῶ δι τὸ θέαμα μὲ συνεκί-
ρησε διὰ δύο λόγους.

Πρῶτον διότι ἐβομβαρδίσθημεν ἐνῶ
ἐδρισκόμεθα εἰς ἐντελὴ οὐδετερότητα
καὶ δεύτερον διότι ἐσυλλογίζομεν τοὺς
πιωχοὺς συμπολίτας μου θύματα νέ-
ας υπερτιμῆσεως. Τῶν δολοφονηθέντων.

Ἡ κομψὴ πόλις τοῦ Ἀγοστολίου
πλέοντα εἰς τὴν λάσπην, κατὰ μεσο-
τὸν ἀπὸ τὰ φύλλα τῶν ἐκτιναχθέντων δέν-
δροστοιχειῶν, καὶ ἐδρισκομένη ὑπὸ
τὰ ἐρετρία τῶν κεράμων καὶ τῶν τζα-
μιῶν, ἦτο τελείως ἀγνώριστος καὶ ἀ-
πελπιστικῶς ἀγρία.

Διερχόμενος ἐκ τῆς προκυμίας ἐν-
θα καὶ μεγαλειτέρα ἡ καταστροφή, συ-
νήντησα κάποιον γέροντα ὅστις κατεγί-
νετό μετ' ἐπιμελείας νὰ μαζεύῃ ἐλγὲς
μέσα ἀπὸ τὰ φυλλώματα καὶ ἀπὸ τὴν
λάσπην τοῦ δρόμου.

Τὸν ἐπλησίασα καὶ τοῦ λέγω:
«Ε ! μπάριμα ; Πῶς τὰ πέρασες
ἀπὸψε ; Δὲν πιστεύω νὰ εἶδες εἰς τὰ
μάτια σου μεγαλιέτερο κακὸ.

Ἐκεῖνος, χωρὶς νὰ διακόψῃ καθό-
λου τὴν ἐργασίαν του καὶ χωρὶς οὔτε
μὴν νὰ ἐκτινάξῃ μου ἄπαντᾷ.

Τόσο μεγάλο κακὸ σοῦ φαίνεται ἂν
ἐοπάσῃ τὸ χαλάει καμπόσα τζάμα ;
Δὲν εἶπες ὅμως ἄδικον νὰ ἐκπλήττωσαι
διότι τοῦ λόγου σου εἶσαι νέος καὶ ἴσως
εἶναι δυνατόν νὰ ἐκπληττωθῇς πῶς ἐξη-
μεροπύττοντες ἡ ποιητρία θίαν ἐκέρδιζε
τὸ κόμμα μας τὴν σημερινὴν ἐκλογὴν
Ἐπερσοῦσε βδομάδα ἐλόκληρη ὅσο
νὰ καθαρῶσιν οἱ δρόμοι ἀπὸ τὰ
τζάμα !

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ

Τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου ἐξῆλθε πλέον
ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς σοβαρότητος καὶ κα-
τήντησε κωμικόν.

Δὲν ἐπάρχουν ἄλευρα, δὲν ὑπάρχει
ψωμί. Ἐρχονται ἄλευρα, πρέπει νὰ
σηκωθῇ κανεὶς ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα διὰ
νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ψωμί τοῦ τοῦ χρειάζε-
ται.

Τὴν δὲ ἐπερτίμην δικαιολογοῦν ἂ
παθέσιαι οἱ ἄρτοποιοί, ἰσχυριζόμενοι
δι πλεονέκτου κατ' ἐβδομάδα πρόστι-
μα εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον καὶ δὲν
τοὺς συμφέρει νὰ πωλοῦν φθινότερα.
Σοῦ λέγουσι δηλαδὴ καθὰ οἱ ἄνθρω-
ποι δι τὸ πρόστιμον τὸ καταλογίζου-
ν εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν.

Ἀναγκαζόμεθα λοιπὸν νὰ παρακα-
λέσωμεν τὴν Ἀστυνομίαν νὰ παύσῃ
πρὸς Θεοῦ αὐτὰ τὰ πρόστιμα διότι
δὲν συμφέρει καθόλου νὰ τὰ πληρώνω
ἐγὼ καὶ ὁ ἄλλος.

Ἐπίσης παρακαλοῦμεν τὰς ἀρμοδί-
ας ἀρχὰς νὰ μᾶς πληροφορήσουν, ἀπὸ
πότε ἤρξατο καλλιεργουμένη ἐνταῦθα
ἡ κ τ η ν ο τ ρ ο φ ί α, διότι ὠρι-
μένως δι' αὐτὴν θὰ χρειάζονται αἱ με-
γάλα ποσότητες τῶν πυτῶν τὰς ὁ-
ποίας εἰσάγουν οἱ προνοητικοὶ ἄρτο-
ποιοί.

Καὶ μίαν τελευταίαν παρακλήσιν.
Νὰ συνεννοηθοῦν οἱ ἄρτοποιοὶ με-
τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ νὰ
μᾶς δώσουν ἐπὶ τέλους πόσας ἡμέρας
τῆς ἐβδομάδος πρέπει νὰ νηστεύομεν,
κατὰ τὸ νέον Φουναρολόγιον, διὰ νὰ
παύσωμεν παραπονοῦμενοι ἐπὶ μα-
ταίῳ !

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἡ δεσποινὶς ἀσσεξάντιγ,
θερμῶς παρακαλεῖται
αὐτὸν τὸν περὶ τῆς
νὰ μὴν ἐπιδωρεῖται
κι' εἰς ἐποχὴν νηστεύσεως
κι' ἐρώτων μαζεύει
νὰ μᾶς πικρὰ αἰσθήματα
εἰς τετραπλὴν ἀξίαν !

ΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Χρυσέ μου Βασιλέα,
σηκώθη' ἡ αὐλαία
καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς
ποῦ αἷμα' ἀποστάζει,
κι' ἐμᾶς παρουσιάζει
ἡ τύχη ἀπηνῆς !

Ἐσήμανεν ἡ ὥρα
ἐκείνη τῆς στιγμῆς,
νὰ μ'ποῦμε πλέον τώρα
στὰ αἵματα κι' ἐμεῖς.

Τὸ βλέμμα Κωνσταντίνου
πρὸς τὴν Ροδόπην τείνει
καὶ ἰδὲς τὰ τὰ τσακάλια
πώσῃκωσαν κεφάλια.
Ἴδὲ τοὺς μισθοφόρους
τῆς βρομερᾶς φυλῆς
μὲ τοὺς ἀετοφόρους
Καίσαροβασιλεῖς,
ὅπου εἰς ὀδυνάτων
τὰ πτώματα πατοῦν
κι' ἐπὶ κατορθωμάτων
τῶν Σῶν συνομωτοῦν.

Ἀγριοὶ βγήκαν λύκοι
ποῦ μὲ τὸ οὐρλιασμὰ τοὺς
ταράζοντε τὸ πᾶν
καὶ τὴ Θεσσαλονίκην
ἔχουνε συνθημά τοὺς,
Κιλκίς, Καβάλλα, Σέρρας
καὶ τὸ Σαοῖ Σαμπάν.

Χρυσέ μου Βασιλέα,
ξεδίπλωσ' τὴ σημαία
καὶ Σὺ μέσ' στὴ σκηνῇ.
Χωρὶς πολλὰ καὶ λίγα
μὴ λησμονᾶς τοῦ Ρήγα
κι' αὐτὸ τοῦ Πατριάρχου
τ' ἀθάνατο σχοινί !

Χρυσέ μου Βασιλέα,
μᾶς προσκαλεῖ ὁ Ἄρης
μὲ σάλπισμα ὀξύ.
Ξεδίπλωσ' τὴ σημαία
καὶ σι' αὐτὴν καβελλάρης,
τὸ ξίφος στὸ δεξι,
φάναξ τὸ στρατό σου
τ' ἀθάνατα παιδιὰ
ποῦ πάντα στὸ πλευρό σου
συντρίβουν τὸν ἐχθρό σου
μὲ λένοντος καρδιά.

Χρυσέ μου Βασιλέα,
λατρεῖα καὶ χαρὰ μας,
ξεδίπλωσ' τὴ σημαία
προτοῦ τὰ ὄνειρά μας
ποῦ βλέπομε' ἀπὸ χρόνια
μεμνᾶς ματαιωθοῦν
κι' ὡς τοῦ Μαρτιοῦ τὰ χιόνια
λυώσουνε καὶ χαθοῦν.

Χωριάτης

ΣΤΟ ΘΕΟ

Τὶ σῶφταιζα Δημιουργέ
ποῦ στέκεις τώρα ἐμπρὸς μου
σὲ τέτοιες μέρες χαλεπές
μὲ κατ' ἄγους τ' ἀστυνέες
Μὴν εἶπ' ἐγὼ νὰ ἀρῶ
τοῦ χαλασμοῦ τοῦ κόσμου !

Μὴν εἶπ' ὁ Κύριε, ἐγὼ
ἢ ἄλλος ἐστέμνηται
π' ὁ κόσμος ἐξ αἰτίας μου
νὰν' αἱματοδαμμένος ;

Μὴ σοῦπανε πῶς ἔβαλα
τὸ Στράτο γ' ἄπανου
γὰ νὰ μονομαχήσουνε
μετὰ τοῦ Καραπάνου ;

Ἦ μήπως σοῦπαν πῶς ἐγὼ
ἤμουνα ἡ αἰτία
ποῦ ἡ πιστόλα τοῦ μιανοῦ
ἔπαθ' ἀφλογιστία,
κι' ὁ ἄλλος ποῦ ἐσκότωσε
στὸν τόπο τὸν . . . ἄερα ;
Ἐγὼ δὲν εἶχα εἰδῆσι
σ' εὐτήν τὴ φοβέρα !

Μονάχα ξέρω θετικὰ,
πῶς μέσα στὰ πολιτικὰ
τόσα μας ραζιλίκια
ποῦ τὸν καιρὸ μας χάνουμε,
ἀρχίσαμε νὰ κάνουμε
καὶ παραγκιοζιλίκια !

Σὺ τὰ γνωρίζεις Ὑψιστε
τὰ τῆς ψυχῆς μου μύχια,
πῶς Σὲ αἰνῶ
καὶ προσκυνῶ
εἰς πάντα τὸν αἰῶνα.
Δὲν εἶμ' ἐκεῖνος πῶδγαλε
αὐτὰ τὰ υποβρύχια
καὶ τ' ἀσφυξιογόνα.

Τὶ φταίω γὰρ τοὺς σκοτωμοὺς
καὶ ἂν τὸ αἷμα ποταμοὺς
ἐπὶ τῆς γῆς κοχλάζει,
ποῦ τριακουαρτάρικο
μῶρριζες τὸ χαλάζι ;

Τὶ σῶφταιζα ποῦ μῶρριζες
τέτοιες χειροβομβίδες
καὶ μῶκαμες τὸ σπῆτι μου
τζάμα καὶ κεραμίδες,
σὰ νᾶθελε τ' ἀλέσουνε
τοῦ κόσμου οἱ δαιμόνοι ;

Μῶκαμες Θε μου μὴ δουλεῖς
ὅπου δὲν μ' ἄφησες ἐλγὰ !
Καὶ κεραμυδία καὶ γιαιὰ
περνοῦν ἀπὸ ντριμόνι !

Δὲν μ' ἔπαρνες τοῦλάχιστον
μέσ' τὸ νερό κι' ἐμένα
παρὰ ποῦ μ' ἄφησες γερό
νὰ κλαίω τὰ σπασμένα ;

X.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Ο ΓΑΜΟΣ

Παντρεύου καπιτάνισσα
λέν' τῆς Ἑλλάδος τώρα,
καὶ πά' τὰ Δωδεκάνησα,
τὴν Κύπρο κι' ἄλλα δῶρα.

Προικὸ τῆς δίνουσε λαμπρὸ
καὶ μὲ τὸ ζόρι στὸ γαμπρὸ
τὴν στέργουνε νὰ πάη,
ἀλλὰ ἐκεῖνη φαίνεται
πῶς... ἄλλον ἀγαπᾷ !

Καὶ τὴν οὐδετερότητα
μὴ θέλωντας ν' ἀφήκῃ,
γέροντα βόρσκει τὸ γαμπρὸ
καὶ λίγο τ' ἀντιπροῖκι !

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

Ἐδῶ σὲ θέλω κάθοντα
τοῦ λαοῦ ἡ παροικία
νὰ μὴν πηδᾷ σὲ κάθοντα
ἐν τῇ πόλει τῆς Ποντοῦ !

Νὰ μὴν εἶπ' ὁ Κύριε, ἐγὼ
καὶ νὰ μὴν εἶπ' ὁ Κύριε, ἐγὼ
γὰ νὰ στελέχῃς μόνος σου
στὴν Πόλιν τὴ Ρουσσία ;

ΤΑ ΔΩΡΑ

ΥΠΟΨΙΕΣ

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΑΝΑΠΟΔΙΑ

CHEF

ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΚΡΙΣΕΙΣ

Ζητεῖται κατάλληλον οἶκημα διὰ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ κατάστημα Γρηγορίου Π. Μανρῆ παραλήφθησαν χοροῦματα νέα γυναικεῖα δόματα καὶ μαλλοβάμματα πρώτης ποιότητος εἰς πλουσίαν συλλογὴν καὶ ὅπως νέων χρωματισμῶν πρὸς δὲ καὶ ὅλα τὰ ἴδια διὰ τοιοῦτον ἔργον εἰσενδύσαντι, βαπτιστές, λιναῖα, λευκά, περσάλια, κίτρινα, ἄλλα τῶν ποιηθέντων, τραπεζοσενδύλα λευκά, μαύρα, καὶ βαμβανερά καὶ πικέ, ὡς καὶ μεγάλη συλλογὴ πεντηκάων.

ТА ТЕЛЕГРАФНАТА

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΙΣΛΕΘΗ
ΠΕΡΙΟΥΡΙΟΥ
... με
... αλλὰ τη-
... μυστικότητος.